

WOEI

een ode aan weer en wind
 het viel uit de hemel als de dag van het jaar:
 valwind en gutsende regen! ja de windhoos
 sprak in vurige tong - en de kat sloop weg
 en de hond sloop weg - ontwortelde bomen
 brak de eeuwige eik voor eeuwig en altijd
 nam honderd jaren kinderdroom en woei
 woei ginder het dak er klapwiekend af
 (het dak ging eraf) gaf ruimtelijk inzicht:
 zo geketend zijn wij aan dit warrelend zand
 dat zuchten niet helpt in het pikzwart het
 sepiakleurig en oker moment van moeder
 natuur ons memme die boosaardig woei
 en dagenlang mengen wij nog ach met och
 paren puin hoop aan de pinkeltjes die
 wij zijn, slaan handen ineen en luisteren
 naar de cirkelzagensymfonie, de sonate
 van het krakende hout waarmee zich grift
 in ons hoofd in ons oog in ons hart
 als het weerlicht de maandag
 de twaalfde juli anno 2010
 de dag dat het woei

FOTO Tjeerd Derkink
GEDICHT Reinier de Rooie

Vers & Foto is een initiatief van de stichting Hengelo Leest

